

Tvende smukke
og meget behagelige
Nye Viser.

1. Siig mig, min søde pige! etc.
 2. Søde Længsel, yndig Dankske! O du Allerdeyligste! etc.
- [Trodhy.] Trykt i dette Aar.

V. box 31:921

Den Første:

I.

Stig mig, min søde Pige!
Hvad haver jeg dig gjort?
Imens du mig saa hader,
Ja gandske reent forlader,
Dg jager fra dig bort.

2.

Jeg trolig dig har elsket
Dg endmi elsker dig;
Ja alt mit Blod i Live
Vil jeg for dig ovgive,
Troe mig kun sikkerlig.

3. De

3.
De gloend' heede Rugler
Ey brænder nær saa haardt
Som to forelskte Hjerter,
Maane føle Sorg og Smærter,
Naar de adskilles snart.

4.
Høyt oppe paa de Bierge
Der ligger Steene bred;
See den vil jeg dig give,
En Kurb din Lon skal blive,
Og Spot for Kiertlighed.

5.
Den Kurb du mig vil give,
Den passer jeg ey paa,
Min Kiertlighed du mindes;
Men det forgieves findes,
Og faaer nu være saa.

6.
Tænk ey, jeg mig vil hænge,
For jeg dig ikke faaer.
Det Tab jeg nok forvinder,
Og vel en anden finder;
Thi jeg er ung af Aar.

7. En

7.
En vakker siden Pige
Som alting klæder vel,
Som deylig Skabning haver,
Med andre Lykkens Gaver,
Hos ædelt Sind og Stel.

8.
Om saadan en kan siges
Med Ret og god Beskeed:
See der, der gaaer den Pige,
Som neppe har sin Ege,
Med dobbelt Deylighed.

9.
Slig en jeg da vil have,
Hun passer bedst for mig,
Til kierslig Egetemage,
Og glædelige Dage
I jordisk Himmerig.

10.
Men den ustadig vanke
Og alle haver tier,
Hun ey i mine Tanker
Sig Agt og Ynde sanker,
Og er mig ikke værd.

11. Ey

11.

Ey større Skat paa Jorden,
 Ey bedre findes her,
 End et oprigtigt Hjerter,
 Som omt at elske lærte,
 Og troe forbunden er.

12.

Ey Guld, ey Skient og Saver
 Man ligne kan derved,
 Naar man en troe Veninde
 Kan her i Tiden finde,
 At dele Hjertet med.

Den Anden:

1.

Søde Engel, yndig Dulle!
 O du Allerdyeligste!
 Du er sødere end Sukker,
 Sid jeg var din Kiereste!
 Du er dyelig at beskue,
 Med Geberder yndelig,
 I mit Hjerter staaer en Lue,
 For jeg ey kan nyde dig.

2. Jeg

2.

Jeg saa ofte gaaer i Tanker,
 Og saa frydefuld i Sind,
 Jeg saa trolig Blomster sanker
 For min hulde Ven saa fin;
 Dine Kinder rosenrøde,
 Og din sukkersøde Mund,
 Dine Læber honningsøde
 Mig forlyster mangen Stund.

3.

Yndig, sød, oprigtig Dulle!
 Som af Hjertet jeg har tier;
 Jeg ey taale kan de Sukke,
 Som jeg her saa lønlig bær;
 Sid, at den Tid snart maae komme,
 At jeg dig min Brud maae see!
 Lyksålig vil jeg mig da skatte,
 Ja og i mit Hjerter lee.

4.

Søde Engel, for dig eene
 Jeg taalmaadig holder ud;
 Dig jeg elske vil allene,
 Du som være skal min Brud;
 Er der nogen som kan ikke
 Dig min yndig Dulle see?

An.